

Տարեկան գինը 10 բուրի. կէս տարեկանը 6 բուր.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾԵՐՈՒՆԻ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առն օրերէն).

Ցայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիզուով.

Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաբանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Բնութեան ուսումնասիրութիւնը մեր երկ-
րում—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ներքին գոր-
ծերի նոր միւնիստրը. Օթիւլի ներկայացումը
Թուրքիայի լեզուով, Նամակ Ասիայաբանի. Նա-
մակ Նոր-Բայազետի. Ներքին լուրեր.—ԱՐ-
ՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի լուրեր.—
ՀԵՌԱԿԻՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

ԲՆՈՒԹԵԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ՄԵՐ ԵՐԿՐԱՅԻՄ

Ներկայ օգոստոս ամսի երկրորդ կէսին
Թիֆլիսում կազմակերպված էին յատուկ
դասարանները գիւղական ուսուցիչ-
ներին համար: Դասարանները նը-
պատակ ունէին աւելցնել ուսուցիչների
մասնը պաշարը բնական գիտու-
թիւններից և սովորեցնել նրանց կա-
տարելու ապագայում գիտությունները
և ուսումնասիրութիւնները իրանց գոր-
ծունէութեան շրջակայում: Դասարան-
ները կազմակերպված էին իրանց լիար-
ժան պարտականութիւնները իրանց
վրա էին վերցրել Թիֆլիսի միջնակարգ
գաղութների մի քանի ուսուցիչներ, որոնք
դասաւանդում են բնական գիտություն-
ները:

Գիւղական ուսուցիչները բացի դասա-
րաններից լինելուց, այցելելին Կով-
կասեան մեզելը, շերամապահական կա-
յարանը, բուսաբանական այգին և ուրիշ
տեղեր, որպէս զի ծանօթանան բոլորի,
կենդանիների և հանքերի ժողովածուների
հետ և զազաւար կազմեն երկրի բնական
հարստութիւնների մասին:

Այդ պարտականութիւնների ժամանակ պար-
զվեց ի վերջի այլոց, մի հանգամանք.
Այդ այն է, որ Կովկասի բնութիւնը ու-
սումնասիրելու համար չը կան ձեռնարկ-
ներ, ինչպիսիքն են, օրինակ, գոյութիւն
ունեն Ներքին գիտության անգլերում.
Այդ պատճառով Կովկասում ուսումնա-
սիրութիւններ անողը շատ դժուար կա-
ցութեան մէջ է ընկնում, անկարող լի-
նելով զինքն օժանդակ միջոցներով:

Մի այնպիսի անհրաժեշտ բան, ինչպէս
է, դիցաւ, բայց ինչ ուսումնասիրութիւնը,
կարող է իրագործվել մեր երկրի ամեն
մի անկյունում, եթէ գոյութիւն անենար
բոլորի և բոլորի մի ձեռքով
նախ և Թուրքիայում ուսումնասիր-
ցանկութիւն յայտնեցին, որ պատշաճաւոր
հաստատութիւնը ուղարկութիւն քարտէս
այդ թերութեան վրա և միջոցներ ձեռք
առնել այդպիսի ձեռնարկ կազմելու համար:

Երբ որ կան ձեռնարկներ և ուսումնա-
սիրող խմբեր, այն ժամանակ ոչ միայն
հեշտանում է երկրի բնութեան ուսում-
նասիրութիւնը ամեն մի անկյունում, այլ և
հող է պատրաստվում մի շարք առաջա-
դիմութիւնների համար, որոնք հենց այն
պատճառով բացակայ են մեր երկրում,
որ մենք շատ քիչ ենք ծանօթ առհասա-
րակ բնութեան և մասնաւորապէս մեր
երկրի բնութեան հետ:

Այդ պահանջը վաղուց գգացված է,
բայց դրական քայլեր նրան բաւարարու-
թիւն տալու համար դեռ շատ քիչ են
արված:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ԳՐՈՐԳՐԻ ՆՈՐ ՄԵՐՆԱՐԿ

Հեռագիրը լուր բերեց, որ բարձրագոյն բա-
րհաճութեամբ ներքին գործերի միւնիստրի
ամենաձանր ու ամենապատասխանատու պաշ-
տօնին նշանակված է Վիլնայի, Կոնյայի և
Բուդապէսի նահանգների գեներալ-նահանգապետ
գեներալ-ադիւտանտ և գեներալ-լէյտենանտ
իշխան Գ. Գ. Սվետոպոլկ-Միսկին:

Իշխանը ծնված է 1857 թիւին և իր կրթու-
թիւնն ստացել է Նախ Նորին Մեծութեան
Թուրք սիրողները հնարարութիւն ունեցան

կորպուսում, իսկ յետոյ գլխաւոր շտա-
բի Նիկոլայուսան ակադէմիայում: Ուսումն
աւարտելուց յետոյ իշխանը մտել է զինուորա-
կան ծառայութեան հեծելազորքի մէջ. 1877-ին
նա նշանակվել է Նորին Մեծութեան Փիլիպ-
պոլիտանտ և ստացել է Անյայի 4-դ աստի-
ճանի շքանշան: Նա մասնակցել և աչքի ընկ-
նող ծառայութիւններ է արել ուս. թրքական
պատերազմում, որի համար և ստացել է Ան-
յայի III աստիճանի և Վլադիմիր IV աստի-
ճանի շքանշանը սրերով և բանտով: 1881-ին
իշխանը նշանակվում է VII գորարանակի
շտաբի ժող առանձին յանձնարարութիւնների
համար ծառայելու, միաժամանակ և ստանում
գլխաւոր-շտաբի փոխ-գեղապետի աստիճան:
Այդպէս շարունակելով իր ծառայութիւնը զին-
ուորական ասպարէզում, նա աստիճանաբար
բարձրանում է մինչև III գլխաւորական գլխ-
գլխի շտաբի կառավարչի աստիճանին ու
ստանում բազմաթիւ բարձր շքանշաններ: 1895
թիւի սկսած իշխանի գործունէութեան ընա-
ւորութիւնը փոխվում է գլխաւորական վարչու-
թիւնից նա անցնում է ներքին վարչական
գործերին: 1899-ին նա նշանակվեց Կոնյայի
նահանգապետ, 1897-ին Եկատերինուպոլիսի նա-
հանգապետ, 1900 թիւին կոչվեց ինչու Սե-
րէի գործերի միւնիստրի օգնական և ժանգար-
ների մի առանձին կորպուսի հրամանատար:
1901 թիւին իշխան Պետր Դիմիտրիւնովիչին
յայտնվել է Բարձրագոյն շտաբականութիւն և
շնորհվել է նրան գեներալ-լէյտենանտութիւն:
1902 թիւի սկսած իշխանի իշխանը նշանակվել
է Վիլնայի, Կոնյայի և Բուդապէսի նահանգների
գեներալ-նահանգապետ և այդ պատճառով էլ
նա, մինչև որ Բարձրագոյն հրամանը կոչեց
նրան ներքին գործերի միւնիստրի ծանր ու
լիշակեց պաշտօնին:

«ՕՐԵԼԼՈՅԻ» ՆԵՐՔԱՅԱՑՈՒՄԸ ԹՈՒՄՔԵՐԻՆ ԼԵՃՈՒՄԸ (Նամակ Շաշուց)

Ամսին 22-ին Ն. Մանգամբիւրեանի գաղչիւնում
թուրք սիրողները, մասնակցութեամբ տ.տ.
Ջարիֆեանի և Ազիւլի, լեժնիստութեամբ Յ.
Արեֆեանի, ներկայացրին Շաշուլի «ՕՐԵԼ-
ԼՈՅԻ», Թաթարականութեամբ Հաշիմ բէկ Վեպրովիչ
Դիմիտրիւնովիչի արձանագրութիւնը, որ հասարա-
կութեամբ Լոփանը և Գալիբեան լիքն էին
կանանցով, սակայն բարեկամներով ծածկված:
Հանդիսականները ամենայն ուղարկութեամբ
հետևում էին գեներալ-նահանգների խաղին. հե-
տեւ էր, որ նրանց հետաքրքրում էր ներկայա-
ցաւ: Դիմիտրիւնովիչի վերջին շարքերում, օրինակ,
լսելի էին յանդիսականի կամ համակրական
խօսքից դէպի դրամայի աջ կամ աջ հետք:
Դէպի Դիմիտրիւնովիչի արձանագրութեամբ
բոլորի դէմքերը կարծեմ ընդգծված էր և ընդ-
հակառակ դէպի Ենգոն—առաջութիւն: Պէտք
էր տեսնել ինչպէս էին հառաչում և «հայկան»
խօսքը աւելում Օթիւլային, երբ Ժերմին Դէ-
դէմոսովիչի սպանում է և յետոյ անում զոյալ
իր արածի վրա:

Մուտքի մօտ ծախվում էր ազված ու
թաթարական «Օթիւլային» Հետաքրքրվողները
հենց այդպէս էլ ձեռք էին բերում այդ գիրքը
և ոմանք այս կամ այն անկիւնում խորասուզ-
վել էին ընթերցանութեան մէջ:

Օթիւլայի գիրքը կատարում էր ինքը թաթ-
արական և ինչ ասել կուզէ, որ նրա խաղը—
իրեն սիրող—թուլ էր: Ասենք բոլոր գերա-
կատարներն էլ թուլ էին, բայց դրանց մէջ
իր խաղով աչքի էր ընկնում Ենգոն գերա-
կատարը:

Չը մոռանանք յիշել, որ բոլոր գերակա-
տարները, առանց բացառութեան, անգիր
գիտէին երանց գերբեր և դա պատիւ է բե-
րում իրանց:

Ծափահարութիւնները բուռն էին և անհա-
մար:

Այսպիսով հայ գերասանների աշակու-
թեանը, ձեռք ձեռքի տուած նրանց հետ,
Թուրք սիրողները հնարարութիւն ունեցան

ծանօթացնելու իրանց ազգակիցներին Շէքսպի-
րի հետ:

Կովկասեան

ՆԱՄԱԿ ԱՍԽԱԿԱՅԻՑ

Օգոստոսի 21-ին

Արդէն հրատարակված է կառավարութեան
կողմից ի զգուշութիւն ընդհանրութեան, որ
Անդրկասպեան երկրի վարակված է խօլե-
րայից:

Սպասելի էր, որ ժողովուրդը առաջներում
պատահած անհիշէ կտորածը խօլերայից յի-
շելով, պիտի ցրվէր զանազան կողմեր իրանց
կեանքը փրկելու համար. սակայն հակառակ
սպասածին, նա աւելի բան ստանաւ իրտ
վեց և չը նայած այն հանգամանքին, որ այդ
հիւանդութիւնը երևացել է նաև մեր քաղա-
քում, նա, այդ մի և նոյն հասարակութիւնը,
որն առաջներում խօլերում էր, այժմ հանգիստ
սրտով շարունակում է իր առօրեայ գործերով
զբաղվել, սակայն հակազդողութիւնների մի
այլ գիտակցութեամբ: Առաջներում ժողովուր-
դը—ի հարկէ ոչ ամենը—խօլերան համա-
րում էր Աստուծոյ պատիժ և իրան ընդունակ
չէր համարում կուելու նրա դէմ, իսկ այժմ
շնորհիւ տարիների ընթացքում որոշ չափով
իւրացած կուտուրական զարգացողութեան,
նրա աշխարհայեցողութիւնը դէպի իրան
շրջապատող պայմանները այլ են:

Ասխարազցիների համար 12 տարի առաջ
յուլիսի 23, 24 և 25-ը պատմական օրեր են.
խօլերայից այդ երեք օրվա մեծի են ա-
ւելի բան եղելու հազար հոգի. բայց այն ժա-
մանակ հաղկաւոր միջոցները շատ քիչ էին
ձեռք առած եղել և ժողովուրդն էլ անպատ-
րաստ է եղել, իսկ այժմ երբ հասարակու-
թեանը գիտակցութեամբ է վերաբերվում և
կառավարութիւնն էլ ամեն ջանք գործ է դը-
նում նրա առաջը առնելու, բնական է, որ նա
առաջվա պէս կտորած չէ կարող անել և
ժողովուրդն էլ չէ հաւատում, որ նա իսկա-
պէս խօլերայ է: Շատերը լսել և կարողացել
են, որ Պաթկաստանում այս ինչ քաղաքում
օրվան մի քանի հարիւր ժառը է կտոր-
վում և դժուար են հաւատում, որ մեր մէջ
նա այդպիսի թիթի անցնէ:

Ասենք դեռ վիճելի է, թէ մեր երկրում ե-
րևացածը խօլերայի որ տեսակն է—եթէ միայն
տեսակներ կան, այդ մասնագէտների զործն
է—և դուցէ մօտիկ ապագայում այդ ապա-
ցուցի:

Ընդհանրապէս Անդրկասպեան երկրում և
մասնաւորապէս Ասխարազում եղանակը բա-
ւականին տարբերվում է Կովկասի կլիմայից,
Յուբիս և յալիսը շատ շոգ է լինում. դրսում
այդ միտններում ջերմութիւնը հասնում է
55—60° R և երբեմն աւելի, իսկ օդոստոսը
ընդհակառակ միանգամայն հով է այնչափ,
որ երեքները շատերը վերաբերու են հազնում.
այժմ երբ դրսում եմ այս տողերը, սենեակում
22° է, իսկ մի ամիս առաջ 33—35°-ից դժուար
էր իջնում: Կովկասում և մասնաւորապէս Գանձա-
կում, օդոստոս ամիսը նոյնքան շոգ է լինում,
որքան յոյիսը: Ասում են, որ Իդանակի բա-
րեյալող հետեանքից ևս կախված է խօլերայի
տարածվելը. այժմ երբ մեզ մօտ աւելի հով է,
գուցէ նա մեղանում շատ չը տարածվի:

Կրասնավոդսկում հաստատված է կարան-
տին. երկաթուղու վարչութեան կողմից կար-
գազրված է, որ գնացքը Ասխարազում, Կա-
հախկայում, Թէրզէնում, Բերդում և Բայրամ-
Ալի կայարաններում երկար կանգ չառնէ և
իւրաքանչիւր այդ կէտերից միւնիստրի պա-
հանջվում է բժշկական վկայական: Հիւանդու-
թեան դէպքերի մասին Անդրկասպեան շրջա-
ներում արդէն յիշված է Մշակ—ուս:

Ասխարազում ամսին 20 և 21-ին հիւան-
դութեան դէպք չէ եղել, հիւանդացի էր մի
վիւնը, բայց պարզվեց, որ ոչ թէ խօլերայից,
այլ տիֆից: Ռուսաստանից եկել են բաւա-
կանաչափ բժիշկներ, որոնց կարելի է պա-
տահել ամեն քաղաքում. նրանք պարա-

պութիւնից չը գիտեն ինչ անեն. պատ-
րաստ են ամեն դիմողի օգնութեան համար:
Թէ ոչ. Ղազարեան

ՆԱՄԱԿ ՆՈՐ-ԲԱՅԱՐԱՅԻՑ

Օգոստոսի 11-ին

Տեղական ժողովրդի բոլոր դասակարգերը,
իրեն հողագործներ, ունեն իրանց հողաբաժնի-
ները: Ամեն մի ընտանիք իր շնչի թւի հա-
մաձայն ունի իր հողի հասոյթը թէ վարելա-
հողերից և թէ խոտատեղերից: Տասնեակ տա-
րիներից առաջ մեր քաղաքացիների հողերը
մնում էին անհաւասար բաժանութեան մէջ.
զանազան դիպուտաների օրով զանազան
չափի ու տարածութեան հողամասեր սրա նրա
ձեռքում էին մնում: Օրինակ, ով ինչքան
հողաբաժնիներ ունէր՝ շահագործում էր. կա-
յին այնպիսի մեծատուն ուղարկներ, որոնց
հողամասերը չը բաւականացնէին նրանց,
ստիպված էին լինում կապալով վերցնել
իրանց հարեաններից, որոնք ոչ չու-
նէին վարել-ցանելու կամ քաղելու: Կային
նաև այնպիսիներ, որոնք զանազան պայման-
ներով (կիսովի, վարձովի և այլն) մշակում
էին իրանց աղքատ գրացիները արտերն ու
քաղատեղերը: Մի խօսքով, մէկը շատ քիչ հող
ունէր, իսկ միւսը, ընդհակառակը, շատ հող ու-
նէր, որին զուցէ այնքան էլ պէտք չէր: Եւ
այդպէս շարունակ:

Հողաբաժնիների այդ անհաւասարութիւնը
վերջին տարիներս մեր քաղաքի հասարակու-
թեան առօրեայ առաջնահարկ խնդիրներից
մէկը դառնալով, հարց բարձրացաւ նորից
չափի քաղաքապետական բոլոր հողամասերը և
այժման ընտանիքի շնչի կամ «նափարի»
համաձայն նորից բաժանել: Այդ հանգամանքը
միայն կարող էր միզմանի շատ մարդկանց
սրտերը, որոնք տարիներից ի վեր պահան-
ջում էին հողերի հաւասարաչափ բաժանումն
ընտանիքների թւի և «նափարի» համաձայն,
պատճառ բերելով, որ շատ ընտանիքներ,
թուով աւելի շատ լինելով միւսներից, աւելի
պակաս հողամասեր ունեն. իսկ միւսները թէ
շատ հողեր ունեն, բայց անկարող են լինում
բաւ կտրելով մշակել, տալիս են սրան նրան
շահագործելու ինչ ինչ պայմաններով, որոնք
ոչ մի շօշափելի արդիւնք չեն տալիս հո-
ղաւորով:

Եւ ահա այդ հանգամանքների տեսակետից
մեր քաղաքային աւագ պ. Գ. Արծրունի բա-
ւոր համարեց հողերը բաժանել ընտանիքների
նափարի համաձայն: Մեղանքների ժողով գու-
մարելով ընտրեցին մի քանի հոգի իրեն հո-
ղաբաժնիների, որոնք մի քանի ամսում հաղիւ
կարողացան վերջնականապէս հողերը բաժանել
այժման շնչի համաձայն: Ինչպէս յայտնվեց,
ամեն մի շնչին, արական թէ իգական, հողա-
բաժնի ընկաւ 3 չլան, մէկուկէս չափի տեղա-
կան չափով, այսինքն կէս դեցետարին և 150
բառակուսի սոմէն իւրաքանչիւր անձին: Սա-
կայն ժողովը որոշեց նաև հողից զրկել քաղա-
քացի այն անդամներին, որոնք օտարութեան
մէջ են ապրում տարիներով: Շատերի կար-
ծիքով, դա խնայել լիճի, որովհետև մեր
քաղաքը օտարութեան մէջ շատ պայուսու-
նիք ունի, որոնք նոյն իսկ տասնեակ տա-
րիներով հայրենիքի երկու չեն տեսնում,
ուր մնաց հողեր վարել ու ցանել, այն ինչ
մինչև այժմ նրանք ունէին քաղաքում
թէ արտեր և թէ խոտատեղեր, որոնք, ինչպէս
յայտնի է, կամ շահագործվում էին կողմնակի
մարդիկների ձեռքով, կամ թողնվում էին բոլո-
րովին անմշակ: Սակայն, մեր կարծիքով, ա-
ւելի լաւ կը լինէր հողերի մի որոշ մասը պահ-
վել իրեն պահեստի պաշար՝ ապագայում վե-
րադարձող ընտանիքներին ևս բաւականու-
թեւն տալու համար, քանի որ դրան մարդիկ
(մեր քաղաքացի պանդուխտները) դժգոհ են
այդ վճարից և շատերը ցանկանում են հենց
այժմ վերադառնալ հայրենիք՝ լուի հողից չը
զրկվելու համար, չը նայելով, որ նրանցից

Типографія «ГЕРМЕСЪ» Малатовская ул. № 15.